בית אהרן — מסעי

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן. ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם עפ"י י"י. ואח"כ כתיב ואלה מסעיהם למוצאיהם. והוא תמוה. מקודם כתיב מוצאיהם למסעיהם ואחר כך כתיב מסעיהם למוצאיהם:

ונוכל לומר. כי יש שני אופנים הנקרא מסע. אחת בחינת מסע. החיות של הקב"ה נמשך לזה העולם ומפני שהוא אל גדול הוא קושר דבר רוחני בדבר גשמי וממשיך חיותו שהוא רוחני מאוד וקושרו בזה העולם שהוא גשמי מאוד. והשנית בחינת מסע מלמטה למעלה שישראל נוסעים מלמטה מעלה אחר מעלה עד שמגיעים לחיות הבורא חי החיים הרוחני. וזש"ה ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם. היינו להודיע לכל ב"י אשר קדושתו וחיותו הוא תמיד מקרב עצמו לישראל. וזהו מוצאיהם. היינו מוצא פי י"י הוא החיות. למסעיהם מלמעלה למטה. ואלה מסעיהם למוצאיהם. היינו שצריך כל איש ישראל לנסוע ממטה למעלה עד שיגיע למוצא פי י"י היינו חיותו הרוחני. כי הוא המקור והשורש של חיות הרוחני הנמצא בזה העולם. כי התורה נעלמה מעיני כל חי. רק שהקב"ה הלביש אותה בלבושין בכדי שתוכל להיות בזה העולם השפל והגשמי בין אנשים ב"ו. ולזה צריך כל אדם לנסוע להתוה"ק כ"א לפי מדריגתו וכחו. והן הן גופי תורה. היינו הגופים של תורה. וצריכים לנסוע קל מהרה להתורה. הרב הקדוש מורינו הרב רש"ק זצוק"ל אמר. אדם מהלך עשר פרסאות ביום. אבל כשיושב על סוס טוב וחבוש ורוכב עליו אז יכול לנסוע כמה וכמה פרסאות בכל יום. ומי חכם ויבן דבריו הקדושים כי הם תורת אמת. ביד משה ואהרן. היינו ע"י מי יכול להיות שני הנסיעות הנ"ל הוא ע"י משה ואהרן. כי יש בחינת צדיק שמקשר את הקב"ה עם ישראל. היינו שממשיך החיות של חי החיים בתוך לבבות ב"י ועי"ז הם מטיבים דרכיהם ואז נתקשר רצון הבורא להטיב להם. ויש עוד בחינת צדיק שמקשר את ישראל לאביהם שבשמים ותמיד הוא עוסק בדבר זה לעשות יחוד בני ישראל עם הקב"ה. וזהו ביד משה ואהרן. כי זה איתא בספרים. שמשה שושבינא דמלכא ואהרן שושבינא דמטרוניתא וע"י בחינתם יכול להיות מוצאיהם למסעיהם ומסעיהם למוצאיהם שהם ג"כ ב' בחינות הנ"ל. וזהו כללו של כל העולם. וזה ג"כ יש בפרטות. ובכל יום ויום יש ג"כ ב' בחינות הנ"ל היינו שהקב"ה מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. חדשים לבקרים כו' היינו שהקב"ה מחדש בכל יום חיות מחודש בחיותו הרוחני והנצחי לזה העולם. וצריכים אנו ב"י לראות לנסוע מעלה אחר מעלה עד שנגיע למוצא פי י"י כנ"ל וזאת צריכים לעשות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ופשיטא בכל חודש ופשיטא דפשיטא בכל שנה צריכין לראות לעשות מצות ומעש"ט שעל ידם יכולים להגיע למוצאיהם למקור החיות של ישראל כמו שדברנו מקודם:

עוד נוכל לומר על הפסוקים הנ"ל כי לכאורה יש לדקדק מקודם כתיב ביד משה ואהרן. ואחר כך כתיב עפ"י י"י. מקודם כתיב מוצאיהם למסעיהם ואח"כ כתיב מסעיהם למוצאיהם:

אכן הנה שמעתי אומרים בשם הרב הקדוש מורינו רש"ק זצוק"ל כשנסע לרייסין מנה כמה מסעות בשם ואמר אלה מסעי ב"י. והיכי תמצא. רק האמת הוא כי כל דבר הנמצא בזה העולם וכל העולם הגשמי הזה הכל נלקח מרום רום המעלות. והקב"ה צמצם הכל עד שלשול קטן שבים. וכפי דאיתא בזוה"ח הקדוש ע"פ נעשה אדם. היינו שנעשה מכל הבחינות היינו מעולם האצילות עד עולם העשיה. מכל העולמות נלקח חלק ונברא האדם. אשר לזה כתיב נעשה. וזה עיקר המסעות שצריך האדם ליסע מדרגא לדרגא עד שיתייחדו הכל עד עולם האצילות. ואותו המקום נקרא וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ואיך יכול כל אדם לבא לזאת המדריגה. לזאת אומר הכתוב לצבאותם. כפי שאמר אאמו"ר זצוק"ל. צבא יש לו שלשה פירושים. לשון מלחמה ולשון רצון ולשון מושל. כי מקודם יש לו להאדם מלחמות גדולות עד שמשיג רצון טוב לעבודתו ית"ש. ואח"כ נעשה מושל על כל דבר ומעלה הכל למקורו הראשון. וזש"ה אלה מסעי ב"י אשר יצאו מארץ מצרים. כי כל האורות עליונים נצרך הכל להעלות אותם מכל המצרים ובשם מונחים כל הקדושות מעת שנפלו בעמקי הקליפות. לצבאותם כמו שדברנו. והאיך אפשר לבא לזה. לכן אומר ביד משה ואהרן. כידוע משה מצד החתן. ואהרן מצד הכלה. שהם שני שושבינים. ועל ידיהם מתקשרים כל העולמות:

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם. היינו שהראה להם קדושתו של הקב"ה כמו שדברנו. וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. רק מים חיים וקדושים ונתנה לזה העולם שיסע מדרגא לדרגא עד זה העולם השפל עפ"י י"י היינו איך מקשר זה הכל ע"י תורה שבע"פ שנקרא על פי י"י. וכפי דאיתא על פסוק עפ"י התורה אשר יורוך זה תורה שבע"פ. וכן כתיב בתוה"ק כי על כל מוצא פי י"י יחיה האדם. היינו שמייחד תורה שבע"פ שנקרא פי י"י עד בחינת וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ואחר כך ממילא. ואלה מסעיהם למוצאיהם שמייחד כל העולם כולו עם כל המסעות שנוסע בזה העולם ע"י הכלים שלו. למוצאיהם היינו שמייחד עד וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. וזהו עיקר העבדות של צדיקים בזה העולם להשפיע ע"י המדות שלו אורות עליונים בזה העולם ולייחד אח"כ כל דבר להמוצא הנ"ל וזהו ואלה מסעיהם למוצאיהם:

זאת הארץ אשר תפול לכם בנחלה כו' איתא במדרש זש"ה חבלים נפלו לי בנעימים. זה א"י שנתחלקה לי"ב שבטים בגודל. בנעימים. בזכות התורה שנקראת נעים. כי נעים כי תשמרם בבטנך. אף נחלת שפרה עלי. ישראל נקראים נעים והארץ נקראת נעים. אתן נעים לנעים. וזהו אף נחלת שפרה עלי ע"כ לשונו:

הנה כתיב ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם. שהוא משביע אותנו מדשן ביתו והוא משקה אותנו מהנחל היוצא מהעדן שלו. כי זה ידוע שהקב"ה ברא את העוה"ז הגשמי וכן כל העולמות ע"י צמצום שצמצם אורו הגדול והקדוש מעילה לעלול עד שבאו אל הכלים. ואח"כ צמצם את הכלים ג"כ עד בחינת ארץ וברא את העולם הגשמי הזה ונתן בזה בכל דבר חיותו ואורו הגדול שעל ידו יש לו קיום ונתייחדו השני ההי"ן ה' עלאה וה' תתאה וכפי שדברנו כבר מן ה'עולם ועד ה'עולם והבן. וזהו פירוש הפסוק ירויון מדשן ביתך. היינו מהחכמה העליונה התחיל להשפיע לזה העולם. ונחל עדניך תשקם. כידוע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. וע"י הג' ראשונות צמצם אורו יתברך עד שבא לבחינת כלים והתחיל עולם הבנין כי אמרתי עולם חסד יבנה. ואחר כך בחינת יצחק שהם שני קצוות. ואח"כ בחינת יעקב תתן אמת ליעקב. והוא הממוצע בין שני הקצוות ומייחד אותם. וכפי שאמרנו כבר. הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שאי"ן את"ה יוד"ע מתן שכרן של מצות. היינו הג' בחינות שאי"ן את"ה יוד"ע הם המתן שכר כידוע מה שנקרא אי"ן. וכפי ששמעתי מאאמו"ר זצוק"ל. שאמר דע מאי"ן באת שאתה בא מבחינת אין. ואח"כ בא אל הכלים שנקרא אתה בחי' אברהם. ואח"כ יוד"ע. שצריך לקשר הכל היינו בחינת יעקב וזהו עיקר מתן שכרן של צדיקים שקושרין כל דבר לשורשו ועושין אי"ן מי"ש. וכפי דאיתא בפרקי אבות. על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים. תורה. זה יעקב. עבודה זה יצחק. גמילות חסדים זה אברהם. ולזה וישא" אברהם" את" ס"ת אמ"ת. וכשהם מתייחדים נקראים חב"ל. וכפי שנאמר כי חלק י"י עמו יעקב חב"ל נחלתו. וכמו כן מתייחדים כל הבחינות הכל בשלשה ונקראים חבל כי חבל הוא דווקא שלשה שני קצוות ואחד המייחד אותם. וזה ידוע כי חבל יש בו בחינה זו שהגם כשהיא גדולה על כמה אלפים פרסאות כשאדם מנענע אותה כאן בקצה זה אזי מנענעת עצמה גם למעלה בקצה השני. כי זהו עיקר רצון הבורא שע"י חבל הנ"ל צמצם אורו לזה העולם ונתן חיות בכל דבר גשמי שיש בזה העולם בפירות ובתבואה ובכל דבר שנמצא בזה העולם. ונתן התורה והמצות לישראל שיעשו כל דבר בגשמי ולראות לקבל מכל דבר החיות שיש בתוכו ואפילו בדבר הרשות היינו אכילה ושתיה וכל ענייני גשמי ולהעלות הכל למקורו הראשון שנלקח משם. וכשעושה איזו מצוה בשלימות בזה העולם. וכמו כן בדבר גשמי שמכוין רק להעלות כל דבר למקורו וחיותו אזי מנענע גם כן למעלה חיותו ואורו של כל דבר כפי שהיה רצון הבורא ב"ה. וזה נקרא חב"ל. וזהו פירוש הפסוק כאן זא"ת הארץ אשר תפול לכם בנחלה. כידוע הבחי' הנקרא זא"ת. זא"ת בריתי. זא"ת היתה לי. וכפי דאיתא בזוה"ק שזהו בחינה הנראה לעינים. וכפי שידוע בחינה הנקראת אר"ץ. ואמר הפסוק אשר תפול לכם בנחל"ה. היינו שעל ידי זה תוכלו לבא לבחינת נח"ל עדניך. כי היא נלקחת כסדר מבחינה הנקרא נח"ל עד שבא לבחינת כלים עד בחינת זא"ת הארץ. ומחוייב כל אדם לראות שע"י בחינת זא"ת הנ"ל היינו כפי שדברנו שיראה להעלות כל דבר הגשמי שנמצא בזה העולם הכל לרצונו הפשוט. וע"י זה יוכל להשיג גם הנפלאות בעיניו. כמו שדברנו כבר ע"פ מאת י"י היתה זא"ת. היינו שצריך כל אדם לידע אשר גם עוה"ז הנקרא זא"ת הכל נלקח מאת י"י. ויש בזה בהירות וחיות הקודש וצריך להעלות הכל. וכשעושה כך אזי היא נפלאת בעינינו. פי' שעוזר לו הש"י שיכול כל אדם לראות בעיניו נפלאות של הבורא היינו שיכול להשיג גם כל הדברים שנעלמים מעיני האדם והם למעלה מן המדות שזה נקרא נ"פלאות. וע"י שיקשר כל העולם לרצונו הפשוט יכול להשיג גם הנפלאות שהם למעלה מן המדות. ויכול להיות שזהו פירוש המשנה של פרקי אבות. כל ישראל י"ש להם חלק לעולם הבא. והרבה פעמים דברנו מזה אשר הבחינה י"ש שבזה העולם זהו החלק לעולם הבא. כי חלק נקרא כשיש דבר שלם וחוצהו לחצאין אזי הוא נקרא חלק. ובאמת העוה"ז הוא חלק מן עולם הבא. כי בכל דבר יש בו אורו של הקב"ה. והעיקר שיעשה כל דבר הרשות בכדי להעלות כל הקדושות הנמצאות בתוכו ועי"ז יבא לחלק הטמור לעוה"ב. שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ. כמו שדברנו מקודם. זאת הארץ אשר תפול לכם בנחלה שהקב"ה צימצם אורו עד הבחינה הנקרא אר"ץ. וצריך כל אחד לראות לקשר בחינת האר"ץ ממטה למעלה עד נח"ל העליון:

נחזור לענייננו. אשר לזה אומר המדרש. זהו שאמר הכתוב חבלי"ם נפלו לי בנעימים. כי יעקב נקרא חב"ל נחלתו. וכפי שדיברנו. וגם הי"ב שבטים נקראים ג"כ חבלי"ם. כי על ידם הוריד הקב"ה קדושתו לארץ והם עם הכלים שלהם מעלים קדושתו מן הארץ למעלה ראש. וזה נקרא חב"ל. ובזכות התוה"ק הנקראת נעים כידוע שהלביש הקב"ה אורו הגדול והקדוש בלבושין בהתורה הקדושה עד אין מספר בכדי שיוכלו בני ישראל להשיג כ"א לפי מדריגתו עד שעוזר לו הקב"ה שמשיג בכל פעם יותר פנימיות התורה הקדושה. והכל הוא ע"י עשיות המצות הגשמיות כפי שהם כתובים בתורה בלבושים וכנויים אשר זה נקרא חב"ל. כי ע"י עשיותיו ודיבורו ומחשבתו מנענע למעלה ונעשה שם יחודים. והעיקר בעובדא ובמלולא וברעותא דלבא. ומסיים המדרש. ישראל נקראים נעים. וארץ ישראל נקראת נעים אתן נעים לנעים. היינו כי העיקר הוא לייחד הכל לנועם העליון. ועל ידי מה. על ידי מעשה התחתונים כמו שאנו אומרים ויהי נועם י"י אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומ"ש לשון תפול. שהפיל קדושתו לארץ יש בזה ענין גדול ונפלא. ברוך י"י לעולם אמן ואמן יילא"ו:

סליק ספר במדבר